

Depression som kunstværk – ANSØGNING til det Musikdramatiske performance værk: "Kunstig Eksistens – Jeg tænker derfor er jeg"

instrukser (hvilket du som læser meget gerne må udføre):

Åben skabet med vandglas. Tag et glas. Gå hen til vasken. Tænd for vandhanen. Vent fem sekunder eller mere til vandet er koldt og fyld derefter vand i glasset. Tag en C-vitamin brusetablet. Tag glasset og brusetabletten med ind til det sted, hvor du har tiltænkt dig at skulle læse ansøgningen. Sæt glasset medium hårdt på bordet. Plump tableten i glasset og lad det være indtil bruseeffekten er ovre. Drik derefter drikken.

har du lige udført de instrukser, som jeg gav dig?

når vi sanser, forstår vi på et helt andet niveau, end når vi taler.

KUNSTNERISK INTENTION:

Hvis du har udført instrukserne, så har jeg lige orkestreret en række bestemte fysiske handlinger med forskellige auditive outputs, hvoraf alle lyde var organiseret i tid. Du var i denne sammenhæng musikeren. Glasset, vandet og brusetabletten var instrumentet/lydgeneratoren, og instrukserne var partituret. Dette er fundamentet for min kompositoriske tilgang til musikken i det musikdramatiske performance-værk "Kunstig eksistens – Jeg tænker derfor er jeg".

Altså, musik er "lyd organiseret i tid". Dermed er lyden fra enhver fysisk handling, som udføres i det performative rum, ikke et tilfældigt biprodukt af en handling, men det er derimod et aktivt lydgivende element i den musiske komposition - på lige fod med traditionelle instrumenter. Således er værket "Kunstig eksistens – jeg tænker derfor er jeg" bygget op som et gennemkomponeret musikdramatisk performance, hvor man gennem instrumenter/medie såsom strygere, lyd-kollage, spokenwords og performative handlinger tematiserer WHO (World Health Organisation) forudsigelse af at depression i 2020 vil være en af de to mest samfundsbelastende sygdomme, og i 2030 vil depression udgøre den største sygdomsbyrde globalt. Værkets sceniske udvikling foregår via komponisten, 4 performere og 2 strygere, som står installeret i hver sin sceniske boks, hvor de fælles og individuelt fortæller en samlet narrativ - musikalsk såvel som performativt.

FORMIDLINGEN:

Instrukserne, som du læste tidligere, udspringer af en "Show, don't tell"-devise, hvilken ligeledes gennemsyrrer forestillingens formidlingsaspekt. Når vi får fortalt omstændighederne omkring følelserne, kan vi selv leve os ind i dem. Når vi endvidere oplever formidlingen gennem forskellige sanser, forstår vi på et helt andet niveau, end når vi kun italesætter tematikkerne gennem det talte "logiske abstrakte" sprog.

Værket er derfor skabt ud fra en kunstnerisk intention om følelsesmæssig umiddelbarhed med intellektuel dybde.

Den intellektuelle dybde er opnået ved at bygge forestillingens kunstneriske og håndværksmæssige valg op om en eksisterende empiri, som udgår fra sociologers og psykologers analyser af individet, dets adfærd og det moderne samfund, som det er en del af. Som eksempel er det sceniske performative rum valgt som medie/instrument ud fra sociologen Erwin Goffmans italesættelse af den menneskelig adfærd som en sceneoptræden, og læge Peter C. Gøtzsches kritik af ICD-10 modellen (den danske diagnosticeringsmodel for depression) ligger til grund for narrativets længde på 14 dage.

Dette er håndværksmæssige greb som ikke er en forudsætning for at forstå værket, men det giver en forøget detaljedybde til narrativets personudvikling samt forestillingens tematiske behandling.

NARRATIVET

Værket bevæger sig imellem at være en klassisk narrativ teaterlig fortælling, og en abstrakt stemningsbaseret installation. I handlingsforløbet følger vi en ung mand portrætteret igennem fire performere installeret i fire forskellige rum. Hvert rum repræsenterer dagligdags gøremål. Igennem et mønster af gentagelser (udviklet over de 14 dage), må vores karakter langsomt se sig selv miste både overblik, kontrol og fokus – dette til en grad hvor karakterens identitet, fysiske essens og psykologiske væren splittes og udviskes.

MÅLGRUPPE OG SAMARBEJDSPARTNERE

Vi har allieret os med foreninger såsom headspace og psykisksårbar, som har tilkendegivet, at de er interesserede i et samarbejde, hvor vi præsenterer det kunstneriske produkt for en gruppe af specielt unge mennesker, for derefter at have en publikumsorienteret diskussion omkring problematikken. De involverede samarbejdspartnere vil således både agere pr-facilitatorer, samt de vil stille foredragsholdere til rådighed, hvilke vil være med til at debattere emnet og problematikkerne.

AFVIKLINGEN

Værket er sitespecific, og det vil derfor blive opført i en gammel fabrikshal, hvilken kulturelt og historisk indeholder konnotationer af fortidens identitets-skabelsesproces; før arvede man i vid udstrækning sin identitet fra sine forældre. Lokationens implicite konnotationer vil derved stå i kontrast til forestillingens behandling af nutidens identitetsskabelsesproces, som i højere grad er et individuelt udviklingsprojekt med vide rammer for, hvad der er muligt.

Musikerne i forestillingen er professionelle strygere, og performerne er professionelle skuespillere.

Forestillinge vil i dagtimerne spille for gymnasier og videregåendeuddannelser, hvilket er den målgruppe, som i udstrakt grad oplever de psykiske følgevirkninger af præstationssamfundet og dets frihed samt dets begrænsninger. Om aftenen spiller forestillinger for et betalende publikum.

Værket har premiere til efteråret 2018 i Aarhus, og det flytter efterfølgende til København. Forestillingen produceres mobilt og drager derefter på turne til efterskoler og højskoler, således det kunstneriske produkt og den samfundsorienterede diskussion også kan komme ud til dette segment, med henblik på unge menneskers møde med kunsten og en højrelevant samfundsdebat.